

PM

April - 2020

#34

Thema: **Netwerkpleegzorg**

De wereld van **Angel**

Samen Sterk is er voor jou

De beste oplossing dichtbij

Huisje, boompje, beestje! Alles rozengur en maneschijn! Voor veel mensen is dat het ideale toekomstbeeld: kinderen die gelukkig opgroeien bij hun eigen ouders. Dit beeld is niet voor alle kinderen en alle ouders werkelijkheid. Maar hoe fijn is het, als het dan wel mogelijk is om zo dicht mogelijk bij je oorspronkelijke 'thuis' een prettige en veilige plek te hebben om even bij te komen of om op te groeien. In een netwerkpleeggezin is 'dichtbij' misschien niet altijd fysiek dichtbij, maar is het wel een vertrouwde omgeving met voor jou bekende 'pleegouders'. Je opa en oma bijvoorbeeld, of een oom en tante, een juf van school, de judo-leraar of de ouders van een vriendje. Ruim 40% van de kinderen die via Juvent in een pleeggezin verblijft, woont bij een goede bekende. In veel gevallen betekent dit dat een kind naar dezelfde school en sportclub kan blijven gaan, dat familierelaties en vriendschappen behouden blijven. Het is niet voor alle kinderen weggelegd, maar als het even kan zoeken we graag met kinderen, hun ouders, familie en andere nauw betrokken personen de beste oplossing dichtbij het dagelijks leven van het kind. Een mooi thema voor deze PM!

De redactie

Colofon

PM verschijnt 3 keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan (aspirant) pleeggezinners, begeleiders en andere betrokkenen bij pleegzorg van Juvent, Zeeuwse jeugdzorgspecialist.

Heb je tips of vragen naar aanleiding van PM? Of zijn er onderwerpen die je graag aan bod ziet komen? Laat het ons weten door een mail te sturen naar pm@juvent.nl.

P 4.7 Vanuit Juvent

- Programma Samen Sterk
- Uitkomsten Safer Caring nulmeting

P 8.11 Sfeerinterview

Familie Hillaert. "Zodra je merkt dat een kind lijdt, dan zet je alles op alles!"

P 12.13 De wereld van...

Kijk deze keer mee in de wereld van Angel

P 14.17 Achtergrond

Netwerkpleegzorg

P 18.19 Het dilemma van...

"Uiteindelijk toch een happy-end hoop ik."

P 20 Column Gerdien

Over een eerlijke reep chocolade die toch kenmerken van oplichterij vertoonde

Juvent

info@juvent.nl
Crisisnummer (buiten kantoortijden):
06-20357873
Cliëntserving via 0900-5469617
www.juvent.nl

Regiokantoor Zeeuws-Vlaanderen
Jacob Catsstraat 7, Terneuzen (tel: 0115-643030)

Regiokantoor Walcheren
Prins Bernhardstraat 4, Middelburg (tel: 0118-632900)

Regiokantoor Oosterschelderegio
Beukenstraat 62, Goes (tel: 0113-237066)

Recensies

Dit huis is een thuis opgroeien in een multicultureel adoptie- of pleeggezin

Auteur: Femmie Juffer, Lindy Popma en Monique Steenstra
ISBN: 978-94-6226-350-5 (De auteurs maakten eerder 18x18 | Pleegkinderen op de drempel)

Dit boek biedt een brede inblik in het leven van jongeren die opgroeien met en tussen twee culturen. Het is een bron van informatie voor (jong)volwassenen kinderen in multiculturele pleeg- en adoptiegezinners, hun opvoeders en iedereen die zich professioneel of vrijwillig bezighoudt met dit thema. De jongeren vertellen vrijuit over hun leven en over de mate van verbondenheid met hun land van afkomst en met de cultuur van hun adoptie- of pleegouders.

Femmie Juffer, hoogleraar adoptie en pleegzorg aan de Universiteit Leiden, pleit ervoor dat adoptie- en pleegouders aandacht hebben voor de cultuur van het land van afkomst van het kind, maar het anderszijn niet overdrijven. Met een inhoudelijk hoofdstuk sluit ze aan op de rode draad in de verhalen van de geïnterviewde jongeren: de ruimte die zij willen voor hun eigen wensen en verlangens bij het vormgeven van hun gekleurde identiteit.

Batman niet vliegen

Auteur: David Hines
ISBN: 90 214 6644 9

David (13 jaar) woont bij zijn opa en oma. Hij fantaseert dat hij Batman is, maar komt er achter dat hij niet kan vliegen. De moeder van David is niet altijd aanwezig. Juist op belangrijke momenten is ze vaak afwezig. De goede zorgen van oma zijn daarom erg belangrijk voor David. Het is een ramp als oma sterft en opa aangeeft dat David niet langer bij hem kan wonen.

Het verhaal is in de ik-vorm geschreven. David vertelt zelf zijn verhaal over verwarrende ervaringen die hij heeft. Enerzijds het kind dat nog veel hulp nodig heeft. Anderzijds de jongen die opgroeit en geconfronteerd wordt met bijvoorbeeld geweld en armoede. Een leeswaardig boek!

Dolfje Weerwolfje | jeugdfilm

Regie: Joram Lürsen
 Scenario: Tamara Bos
 Productiejaar 2011 | Leeftijd 6+ | Lengte 94 minuten
 Naar de gelijknamige boekenreeks van Paul van Loon.

De film vertelt het verhaal van de kleine Dolfje die op de nacht van zijn zevende verjaardag verandert in een wit pluizig dier: een wolfje. Bij het licht van de volle maan holt Dolfje door het park en de tuinen van de burens. Hij jaagt achter kippen en eenden aan. De volgende ochtend wordt hij weer wakker als een gewoon jongetje. Nu begrijpt hij waarom hij zich altijd zo anders heeft gevoeld dan zijn pleegouders en zijn pleegbroertje Timmie. Hij is een weerwolf.

De gevoelige Dolfje wil helemaal niet anders zijn. Hij wil gewoon zijn, net als iedereen. Hij is bang dat zijn pleegouders hem niet meer willen als ze ontdekken dat hij een weerwolf is. Dolfje wil koste wat kost zijn geheim bewaren, maar dat is niet zo makkelijk. Het is tenslotte iedere maand wel een keer volle maan.

Vanuit Juvent

Programma Samen Sterk!

SAVE THE DATE

Ontmoetingsmiddag voor netwerpleegouders

> 16 mei 2020 te Goes

Ben jij pleegouder van bijvoorbeeld je kleinkind, jongere broer of zus, neefje, nichtje, buurjongen of -meisje, kortom van iemand uit je netwerk? Dan organiseren we op zaterdag 16 mei een ontmoetingsmiddag speciaal voor jou! Op een centrale plek in Zeeland (Goes) organiseren we een middag waar ontmoeting, uitwisseling en onderlinge kennismaking centraal staan. Dit alles uiteraard onder het genot van een hapje en een drankje. Binnenkort ontvangen netwerpleegouders een persoonlijke uitnodiging.

Safer caring

> Kijk voor actuele data op www.juvent.nl/meer/agenda

Het werkboek en de training Safer Caring bevat praktische richtlijnen, levensechte casestudy's en tot nadenken stemmende discussies, die pleegouders helpen de weg te vinden in dit nieuwe landschap van veilige zorg. Er wordt gekeken naar belangrijke begrippen als gedelegeerd gezag, hechting en naar de rol van het pleegzorgteam of zorgteam (bestaande uit pleegouders, pleegzorgbegeleiders en medewerkers van gecertificeerde instellingen).

Intervisie

> 6 april 2020 te Middelburg & 16 april 2020 te Terneuzen

Al enkele jaren bieden we vanuit Juvent in alle regio's intervisie aan voor behandelpleeggezinnen. Ook pleegouders mogen gebruik maken van intervisie. Pleegouders geven regelmatig aan het prettig te vinden met andere pleegouders in gesprek te gaan. In de intervisie doen we dat op een gestructureerde manier waardoor iedereen aan bod komt. Pleegouders bespreken samen met een

gespreksleider een situatie die zij zelf inbrengen waarbij een mening altijd een advies blijft en je zelf baas blijft van je eigen gedachten. Wat tijdens intervisie wordt besproken, blijft tussen de vier muren van de intervisiegroep. Naast doelgerichte casuïstiekbespreking is er ruimte om verhalen te delen

Mijn Backpack!

> 8 april 2020 te Middelburg

Mijn Backpack is een methode voor pleegkinderen om veilig en gecontroleerd hun eigen verhaal te mogen vertellen over wat er is gebeurd vanaf het moment dat ze thuis weggaan tot de aankomst in het pleeggezin. Dit doen ze aan de hand van het verhaal van "EEND". Eend, die thuis zijn belangrijkste spullen in zijn rode rugzak stopt en op weg gaat van zijn eigen eenden-familie naar een vreemde honden-familie. Eend kan de hoofdpersoon blijven in het verhaal. Vaak gaat het verhaal als vanzelf over op de gebeurtenissen en herinneringen van het kind zelf.

Voor wie?

Voor pleegkinderen in de leeftijd van 6 t/m 12 jaar, samen met hun pleegouders en hun pleegzorgbegeleider. Ben je geïnteresseerd? Neem dan contact op met je pleegzorgbegeleider.

Hechting de basis

> 9 april 2020 te Terneuzen

Bijna ieder kind in pleegzorg krijgt te maken met een vorm van hechtingsproblematiek. Kennis hierover is dus essentieel voor pleegouders. Tijdens deze themabijeenkomst bespreken we de basiskennis rondom hechting. Tevens is er ruime gelegenheid voor het ontmoeten van andere pleegouders. In alle leeftijdsfasen komt het onderwerp hechting vaak weer aan bod. Daarom is het aan te raden deze bijeenkomst geregeld te bezoeken.

Aanmelden voor
 themabijeenkomsten via
pleegzorg@juvent.nl

Succesvolle bijeenkomst op verzoek van pleegouders

Het mag bekend zijn (of worden) dat we als Samen Sterk! open staan voor suggesties in bijeenkomsten. Ons enthousiaste team probeert deze vervolgens te organiseren. Zo waren er een aantal pleegouders die afzonderlijk van elkaar aangaven ondersteuning te zoeken wanneer er sprake is van psychische problematiek bij ouders van het pleegkind. Samen hebben we gekeken naar een geschikte datum en tijd voor de bijeenkomst 'Omgaan met ouders met Borderline-problematiek'. Ook hebben we de bijeenkomst opengesteld voor andere geïnteresseerde pleegouders. We werden overvloedig door de hoeveelheid aanmeldingen en mogen echt spreken van een succes!

Wat hebben pleegouders deze bijeenkomst geleerd?

Pleegouders hebben na de bijeenkomst meer begrip voor de ouder gekregen. Psychische problematiek, in dit geval borderline is een stoornis dat iemand overkomt. Het is geen keuze om zich zo te gedragen. Belangrijk in dit geval is neutrale empathie. Wees empathisch naar de ouders toe, maar wees neutraal. Ga niet te veel mee in de wisselende stemmingen.

Herkenning is het fijnste!

Wat als meest waardevol wordt ervaren op vrijwel alle bijeenkomsten van Samen Sterk! is de herkenning van andere aanwezigen in iemands verhaal. Zo deelt iemand een ervaring, waarop alle pleegouders beginnen mee te knikken door herkenning.

Jouw behoefte leidt tot succes

We willen nogmaals benadrukken dat dit succes ook vanuit jouw behoefte kan ontstaan. Zo kunnen we jou - en mogelijk vele pleegouders met jou - helpen bij bijvoorbeeld hechting, trauma, rouwverwerking, bepaalde methodieken of therapieën. Het enige wat je daarvoor moet doen is je behoefte aan ons kenbaar maken door een mail te sturen naar samensterk@juvent.nl. Wij, Marian Borg, Adrienne de Munck en Tineke de Carpentier gaan er graag mee aan de slag om het wederom tot een succes te maken!

Vanuit Juvent

Mariska Luiten, manager ambulant & pleegzorg, stelt zich voor

Per 1 januari 2020 is Mariska Luiten begonnen bij Juvent als manager Ambulant & Pleegzorg. De van oorsprong Rotterdamse, woont al 13 jaar in Zeeland en is werkzaam in het sociaal domein en in de jeugdhulpverlening. Ze stelt zich graag persoonlijk aan jullie voor!

“Toen ik naar Zeeland verhuisde, ging ik bij Juvent werken. Negen jaar lang heb ik met veel plezier op verschillende afdelingen en in verschillende functies gewerkt. Zo ben ik ook leidinggevende geweest van wat nu het team Werving, Voorbereiding en Matching is. Daar maakte ik voor het eerst kennis met pleegzorg. Met name de fase voordat een kind in een pleeggezin komt wonen en een aspirant pleegouder daadwerkelijk pleegouder wordt is mij bijgebleven. Door de gesprekken met (beginnende) pleegouders werd ik telkens geraakt. Wat er allemaal bij komt kijken als je zorgt voor een kind van een ander! Zo simpel als het van buitenaf soms lijkt, is het helemaal niet.

Focus op Safer Caring

“Ook nu ik terug ben bij Juvent - nadat ik een aantal jaren elders werkzaam ben geweest - zie ik dat er veel is veranderd. Zo werd ik meteen bij de start al verrast met de ontwikkeling van Safer Caring. Deze manier van samenwerken gaat verder en heeft meer ambitie dan alleen het werken in een zorgteam. Nog blijer werd ik van de enorme betrokkenheid van pleegouders en pleegzorgbegeleiders, maar ook jeugdbeschermers door gezamenlijk deze training te volgen! Een hele mooie manier om deze benaderingswijze met elkaar te leren en ervaren. Als je nog niet bent geweest, hoop ik je zeker te ontmoeten in één van de aankomende trainingen.”

We moeten samen zoeken naar oplossingen die soms buiten de gebaande paden een succesvolle plaatsing kunnen ondersteunen

Zoektocht naar nieuwe pleeggezinnen blijft

“Wat niet is veranderd, is onze zoektocht naar gezinnen waarin pleegkinderen veilig kunnen opgroeien. Ook dat pleegzorg bijzonder mooi en ook zo bijzonder ingewikkeld kan zijn, blijft onveranderd. Het is een uitdaging gezinnen te zoeken die dit willen, kunnen en volhouden. Over volhouden gesproken: uit een rondgang door De Monitor (2019, KRO-NCRV) onder 300 pleeggezinnen (waaronder ook gezinnen uit Zeeland), is gebleken dat pleegkinderen zwaardere gedragsproblemen hebben dan voorheen en dit vraagt veel van pleeggezinnen. Ruim 60 procent van de pleeggezinnen ervaart de toename van dit soort problemen. Naast de ondersteuning die wij pleeggezinnen bieden met bijeenkomsten vanuit Samen Sterk!, blijven we hierover in gesprek gaan met de Zeeuwse gemeenten. We moeten samen zoeken naar oplossingen die soms buiten de gebaande paden een succesvolle plaatsing kunnen ondersteunen. Kortom, het zoveel mogelijk voorkomen van een breakdown geldt niet alleen voor een kind, maar ook voor een pleeggezin.”

Samen Sterk! is er voor jou!

“Zoals ik al eerder noemde, bieden we onder andere ondersteuning met het programma Samen Sterk!. Het gehele jaar door organiseren we trainingen, themabijeenkomsten, intervisies en ontmoetingsmomenten. Ik nodig pleegouders en kinderen uit hun wensen en behoeften in ondersteuning te laten weten, zodat we onze ondersteuning nog beter daarop kunnen aansluiten. Persoonlijk kijk ik erg uit naar een ontmoetingsmoment voor pleeggezinnen die zorgen voor een familielid. Ik hoop jou daar als netwerkpleegouder graag te ontmoeten! Al geldt de uitnodiging voor een ontmoeting natuurlijk voor iedereen die daar behoefte aan heeft!”

Uitkomst nulmeting Safer Caring

Voorafgaand aan de start van de trainingen Safer Caring vond een nulmeting plaats in Zeeland onder pleegouders, pleegzorgbegeleiders en jeugdbeschermers. Het doel daarvan is te kunnen volgen of de introductie van Safer Caring ook echt de gewenste positieve veranderingen laat zien.

Vervolg

De bestuurders en managers van alle betrokken organisaties hebben een werkagenda opgesteld voor de komende jaren voor het waarborgen van Safer

Caring in Zeeland. In de gemeenschappelijke werkagenda is opgenomen dat de trainingen Safer Caring worden gecontinueerd en het tempo wordt opgevoerd, dat in de praktijk gewerkt wordt met Zorgteams, dat Safer Caring in de eigen organisatie ingevoerd wordt in alle relevante werkprocessen voor pleegzorg en dat jeugdprofessionals werkzaam in de toegang van gemeenten in het voorjaar van 2020 ook worden getraind. Vanaf april 2020 worden alle nieuwe pleegzorgplaatsingen volgens de benadering Safer Caring uitgevoerd.

Meer informatie

De resultaten van de nulmeting zijn eerder dit jaar via de nieuwsbrief verstuurd. Op de site juvent.nl/voor-pleegouders/safer-caring/ is het hele rapport te lezen.

Winnaar weekendje weg!

We zijn dankbaar voor de pleeggezinnen die zich dagelijks inzetten om een veilig thuis te bieden voor het kind uit hun netwerk of daarbuiten. Deze mensen verdienen het om in het zonnetje gezet te worden. Met dank aan sponsors Pieters Media en Center Parcs Port Zélande mochten we een weekendje weg verloten. Het winnende pleeggezin heeft de cheque inmiddels gekregen uit handen van zijn pleegzorgbegeleider. Ze kijken uit naar een heerlijke korte vakantie met elkaar!

Om mee te mogen dingen naar deze prijs, werd onze pleegouders gevraagd aan te geven waarom zij vonden dat ze een weekendje weg verdienden. Alle reacties waren ontroerend en mooi om te lezen. Zo ook deze creatieve reactie die begon met:

Voor elk gezin is een weekendje weg fijn. Dus het is lastig om te vertellen of we een uitzondering zijn. Ieder pleeggezin moet investeren... en je zou dus iedereen wel op een weekendje weg willen trakteren.

Dat zouden we ook willen. We hopen binnenkort jullie een mooie aanbieding te mogen doen namens Center Parcs Port Zélande. Houd de nieuwsbrief van Juvent daarom in de gaten!

Jessica: "Zodra je merkt dat een kind lijdt, **dan zet je alles op alles!**"

Sfeerinterview

Jessica heeft oog voor haar leerlingen en was begin 2017 diep geraakt toen ze hoorde over de schrijnende situatie van een jongetje uit haar klas. Toen hij in tranen uitbarstte met de vraag waarom zijn zusjes wel in een pleeggezin zaten en hij op een groep moest wonen, vroeg Jessica zich af wat ze kon betekenen voor hem. "Hij zat zo in mijn hart! Samen met mijn man Reinald besprak ik de mogelijkheden van pleegzorg, maar hij kende het jongetje niet."

Maanden van dubben gingen voorbij. Waar zou deze jongen mee geholpen zijn? Er werd contact gelegd met zijn voogd die bevestigde dat ze al jaren op zoek waren naar een geschikte woonplek voor hem. Tegen de kerstvakantie bereikte het vraagstuk een hoogtepunt toen bleek dat het jongetje als enige op de woongroep achter zou blijven tijdens de feestdagen. Jessica: "Wij hadden al een vakantie geboekt met het gezin, maar het deed zo'n pijn bij mij dat hij met kerst alleen zou zijn! Eén van zijn zussen verbleef inmiddels in een gezinshuis. Deze gezinshuisouders waren ook geraakt door de situatie en besloten dat hun gezinshuisdochter haar zusje en broertje uit mocht nodigen in de kerstvakantie. Die hereniging ging zo goed dat ze er alle drie konden blijven wonen. Ik was daar echt heel blij mee, maar Reinald merkte op: 'Er zijn vast nog meer kinderen die een plekje zoeken!' Daarom besloten we het Kim!-programma te gaan volgen bij Juvent en onszelf in te gaan schrijven als bestandspleeggezin."

"Natuurlijk, ons 'ja' is over een maand nog steeds een 'ja'!"
Jessica: "In de kerstvakantie van 2018 zijn we gestart met de opvang van een 11-jarige pleegzoon. Ik kende hem van de school waar ik toen werkte. Hij moest twee weken overbruggen bij ons voordat hij terecht kon in een gezinshuis. Enkele maanden later werden we gebeld voor een meisje van drie jaar omdat er sprake zou zijn van crisis." Reinald: "Het zou een plaatsing op vrijwillige basis zijn." Jessica: "Uiteindelijk belden ze 's avonds dat de ouders toch nog een kans kregen en de plaatsing niet door zou

Reinald Hillaert

👤 34 jaar
🏠 Hoofd werktuigkundige
❤️ Judo, reizen, klussen en kitesurfen

Jessica Hillaert

👤 32 jaar
🏠 Juf in groep 8
❤️ Zingen, kleding naaien, met gezin reizen naar een niet toeristisch gebied

Ouders van Mees (8 jr.), Madelief (6jr.) en pleegouders van Mirthe (gefingerde naam, 4 jr.).

gaan. Ze vroegen wel of ze later eventueel nogmaals zouden kunnen bellen over dit meisje. Natuurlijk, ons 'ja' is over een maand nog steeds een 'ja'! Op 29 maart ging om 14.30 uur de telefoon. Het verhaal was eigenlijk nog vager dan de eerste keer: het gaat om hetzelfde meisje en misschien is het weer niet nodig, maar we moeten iemand stand-by hebben staan. Willen jullie dat? Ja, dat willen we, maar we gaan wel over drie weken op vakantie naar Amerika dus als je iemand anders hebt..."

"Dat moment zal ik niet vergeten!"

Jessica: "Om 17.30 uur kregen we telefoon dat de rechter er diezelfde avond nog een uitspraak over zou moeten doen. Een uur later hoorden we dat het meisje per direct uithuisgeplaatst zou worden. Het werd een avond vol spanning, hoe laat gaan ze bellen, hoe gaat ze reageren, wat heeft ze meegemaakt, hoe gaan onze kinderen reageren en hoe heet ze eigenlijk? Om 21.30 uur werd ze bij ons gebracht. Dat moment zal ik niet vergeten! Ze stond daar in pyjama, warrige haren, een tasje van de Jumbo met drie knuffels en een rugzakje met een setje kleding, een

te kleine pyjama en een veel te grote onderbroek. Dat was het." Reinald: "En die zwanenpantoffels hè?! Too cute!" Jessica: "Ja, dat is waar! Ze bleek Mirthe (red. gefingeerde naam) te heten. Ze was lijkbalek en onwijs moe, maar het eerste wat ze zei was: 'Ik ga niet slapen!'. Later begrepen we dat ze thuis zelf had mogen bepalen hoe laat ze naar bed mocht en wanneer ze wat ging eten."

"Toch voelden we dat er iets niet klopte."

Jessica: "In het begin was Mirthe zo moe dat ze na drie keer trampoline springen alweer lag te slapen! Ze was super aangepast in gedrag, heel lief. We zeiden tegen elkaar: 'Dit is zo'n lief kind, hier kun je er wel tien van hebben! Met twee vingers in je neus!' Toch voelden we dat er iets niet klopte en van de zomer kwam er inderdaad een omslag." Reinald: "De hulpverleners van Mirthe's

ouders leggen de focus enkel op het belang van Mirthe's ouders. Ze ontkennen elke vorm van trauma- en hechting gerelateerd gedrag bij Mirthe." Jessica: "We merkten dat de wekelijkse omgangsregeling met ouders heel veel onrust veroorzaakt bij Mirthe. Dat wij en Juvent een toename zien in provocerend gedrag, dat ze toenemend tegendraads wordt, zelfbepalend, spullen kapot maakt van anderen, er een geweldsincident is geweest tussen haar ouders en er een onafhankelijk onderzoek wordt aanbevolen, werd beantwoord met de boodschap dat het aantal bezoeken alleen maar opgevoerd zou worden want Mirthe's gedrag zou enkel veroorzaakt worden door het gemis van haar ouders. Hulp aan Mirthe, rust voor haar en duidelijkheid wordt niet mogelijk gemaakt." Reinald: "Het ergste vind ik dat Mirthe's ouders geen idee hebben wat er met hun kind aan de hand is, maar ze nog wel het gezag hebben en grenzeloze steun van hulpverleners krijgen. We hebben in alles willen voorkomen dat Mirthe een speelbal werd, maar we lopen op ons tandvlees en kunnen niet meer anders dan haar loslaten. Dit druist regelrecht tegen ons gevoel in, maar het is een noodzakelijke verstandelijke keuze."

Tekst: Gerdien Rietveld | www.txtveld.nl
Fotografie: www.puurverbeeld.nl

"Het steekt heel erg dat Mirthe de dupe is geworden!" Jessica: "Het idee van zorgen voor iemand die het nodig heeft, vinden we fijn en voelt niet raar. Een extra bord aan tafel is geen enkel probleem. Zodra je merkt dat een kind lijdt, dan zet je alles op alles! We zijn in niets opgevers en gaan door tot het gelukt is, maar in dit geval wordt het ons onmogelijk gemaakt." Reinald: "We zijn toe aan een rustperiode nemen met ons gezin. We wisten al dat pleegzorg sowieso anders zou zijn dan we vooraf hadden gedacht, maar een volgende keer zou ik meer achtergrondinformatie willen hebben en niet meer blind in een situatie stappen. Ook zou ik direct een grens trekken als ik merk dat er niet naar ons wordt geluisterd. Door Juvent voelen we ons gehoord, maar de hulpverleners van Mirthe's ouders erkennen ons en de problematiek van Mirthe niet. Zij handelen over de rug van het kind en lijken nog te winnen ook." Jessica: "Het steekt heel erg dat Mirthe de dupe is geworden."

Pleegkind in de klas

We delen de zorg voor kinderen met het onderwijs. Misschien is het daarom niet vreemd dat veel van onze pleeggezinnen docent zijn. Ze bevinden zich in het netwerk van een kind. Met een hart dat kinderen vooruit wil brengen, gaan sommige verder dan alleen ruimte voor ontwikkeling bieden in de klas. Zij bieden thuis ook ruimte voor ontwikkeling.

Informatie voor leerkrachten

Sommige leerkrachten vinden het juist moeilijk. Bagage en allerlei 'problemen' die een kind een klas mee inbrengt. Raadpleeg.org is een website die de leerkracht uit het basisonderwijs ondersteunt als er een pleegkind in de klas komt. Zo wordt er informatie vanuit een onderwijskundig perspectief aangeboden. Daarnaast bevat de site praktische tips. Zo krijgt een leerkracht de nodige handvatten om goed met een pleegkind in de klas om te kunnen gaan.

Spreekbeurt of werkstuk maken over pleegzorg?

Om pleegzorg meer bespreekbaar te maken in de klas kan een spreekbeurt of een werkstuk helpen. Wie kan dat nou beter dan een pleegkind of een eigen kind uit het pleeggezin? Wil je op school een spreekbeurt over pleegzorg houden of een werkstuk maken? Geef het aan bij je pleegzorgbegeleider of kijk op www.pleegzorg.nl/pleegkinderen/spreekbeurt-werkstukpakket-aanvragen/

Gastles

Pleegzorg bespreekbaar maken op school kan ook door een gastles bij ons aan te vragen. Een medewerker of pleegouder van Juvent komt graag vertellen over pleegzorg. Wil je namens je school een gastles aanvragen, dan kan dat ook via je pleegzorgbegeleider of via www.juvent.nl/gastles.

De wereld van... **Angel**

In de wereld van een pleegkind verandert er veel.
In deze rubriek laten pleegkinderen ons hun wereld
zien met foto's en een kort verhaaltje.

Hoi ik heet Angel en ik ben vier jaar. Toen ik acht dagen oud was, ging ik bij Piet en Annelies wonen. Voor mij zijn ze dan ook mijn opa en oma. Ik ga wel elke week een middag op bezoek bij mijn papa en mama. Zij hebben me geleerd hoe ik moet fietsen. Dan fietsen we bijvoorbeeld naar de speeltuin. Ik kan dat al erg goed. Als het regent spelen we binnen en vind ik het leuk te knutselen.

Sinds de zomer ga ik naar school. Ik vond het best wel spannend. Maar gelukkig zijn er veel kinderen waar ik mee kan spelen. Op het plein speel ik het liefste met mijn vrienden op de fiets of de step. We doen dan een wedstrijd wie de snelste is! Ook maak ik graag een puzzel, dat kan ik al erg goed. Ik houd heel erg van kleuren en maak dan ook de mooiste kleurplaten. Soms is er geen plek meer om ze op te hangen in huis.

Dansen doe ik graag. Oma zet dan liedjes van Kinderen voor Kinderen op en dan dans ik de hele kamer rond. Ik ga ook één keer per week naar dansles. Met mijn beste vriendin Zoey speel ik graag. Dat is onze oppashond. We doen dan touwtrek wedstrijdjes of we gaan lekker kroelen. Ze is elke dag bij ons. Wist je dat ik heel goed ben in de Gruffalo memory en ik nu ook al kan kwartetten!? Dat vind ik super leuk!

Wil jij ook eens
in de PM komen?
Stuur dan een
e-mailtje naar
pm@juvent.nl.

“Haar hele leven ben ik al bij mijn nichtje betrokken dus haar netwerkpleegouder worden was een logische stap!”

Marina Keukelaar 🧑‍🤝🧑 Getrouwd met Erwin, moeder van Jennifer (6 jr.), Isabella (4 jr.) en Rosalie (3 jr.)
Weekendpleegouder en vakantiepleeggezin van Elize (gefingeerde naam, 7 jr.) 🗓️ 33 jaar 🏠 huisvrouw
♥️ actief in politiek van waterschap en gemeente, overblijfmoeder, ouderraadslid

Marina Keukelaar werd in de zomer van 2018 benaderd door een hulpverlener of ze tijdelijk pleegouder zou willen worden van haar 17-jarige nichtje. Het nichtje van Marina wilde weg op de woongroep waar ze verbleef, maar had een periode te overbruggen voordat ze terecht kon op een andere woongroep. Marina: “Haar hele leven ben ik al bij mijn nichtje betrokken dus netwerkpleegouder worden was een logische stap.”

Achtergrond

Marina: “Erwin en ik hebben ons nooit bewust aangemeld als pleegouders, maar het is zo ontstaan. Het is mijn nichtje hè?! Die laat ik niet op straat staan! Vooraf hadden we veel gepraat met elkaar over de rolverdeling en elkaars verwachtingen. Het is altijd gemoedelijk gegaan terwijl iedereen dacht dat mijn nichtje binnen drie maanden weer weg zou willen. Het beviel haar wel dus ze is niet naar die andere woongroep gegaan en hier gebleven tot haar achttiende levensjaar. Gelukkig ging het beter dan dat iedereen verwacht had, maar toch was het balen dat ze wegging. Ze had hier gerust nog langer mogen blijven. Ze woont nu ergens anders, maar ik ben nog bij haar betrokken als bewindvoerder en mentor.”

“Je knijpt makkelijker een oogje toe.”

Marina: “Toen mijn nichtje net verhuisd was, raakte ik bij het schoolhek aan de praat met een gezinshuismoeder. Ze zocht een opvangadresje voor Elize (7 jr.) die bij onze dochter Jennifer in de klas zit. Ik had het liefst direct ‘ja’ gezegd, maar dat moest ik natuurlijk even overleggen met mijn man. Hij vond het gelukkig prima! Ik merk aan hem dat hij blij is met de afgebakende periode van een weekend of enkele weken in de vakantie. Het is gewoon een vriendinnetje van onze dochter die eens in de vier weken komt logeren. Onze hoofdtaak is dan niet opvoeden, maar haar een leuk weekend aanbieden. Onze regels gelden voor haar natuurlijk ook, maar je knijpt makkelijker een oogje toe.”

“Schommelen met Elize vind ik het leukste!”

Pleegzorg doe je samen dus we vragen de dochters van Erwin en Marina ook naar hun mening. Jennifer: “Ik zit bij Elize in de klas. Ze spiekt weleens bij mij als we rekenen, maar ik ben haar schoudermaatje niet dus ik mag haar niet helpen. Weet je dat ik al drie L.O.L.’s heb? Elize is daar ook dol op, net als ik!” Ook Isabella knikt bevestigend op de vraag of het gezellig is als Elize komt. Glunderend vertelt ze: “Schommelen met Elize vind ik het leukste! Het is alleen een beetje gek want ze neemt wel haar pyjama en tandenborstel mee, maar nooit haar tandpasta. Die gebruikt ze van ons, maar dat mag wel hoor.”

“Het is een kleine moeite om er voor Elize te zijn.”

Marina: “De hulpverlening bij netwerkpleegzorg die door Juvent wordt aangeboden, vind ik heel fijn. Als je ergens tegenaan loopt, kun je contact opnemen. Hoewel,” vervolgt ze lachend: “behoefte aan contact ontstaat uiter-

aard vaak buiten kantooruren. Maar toch helpt het me om even na te kunnen vragen als ik twijfel over iets, dan stel ik een vraag als: ‘Was mijn handelen in deze situatie goed bij dit kind?’ Een bevestigend geluid of een tip om het toch anders te doen, is goed om even te delen. Het is een kleine moeite om er voor Elize te zijn. Ik zou ook wel bestandspleeggezin willen worden: een kindje die geen kansen heeft, toch kansen geven. Maar mijn man wil dat niet. Misschien later, als onze eigen kinderen groter zijn.”

Netwerkpleegzorg

Soms is het nodig dat een kind tijdelijk of voor een langere periode ergens anders gaat wonen. Als familie, vrienden of burens deze plek willen bieden en daarbij begeleiding vanuit Juvent willen ontvangen, noemen we dit netwerkpleegzorg. Bij zo'n plaatsing in het netwerk hoort een screening waarbij wordt onderzocht of er een veilige en stabiele opvoedsituatie is voor het kind.

Als ouders bij het Centrum voor Jeugd & Gezin (CJG) in hun gemeente aangeven dat zij genoodzaakt zijn om (tijdelijk) de dagelijkse zorg voor hun kind over te dragen aan mensen uit hun netwerk, dan wordt beoordeeld of er een beschikking voor pleegzorg door het CJG wordt afgegeven. Dit betekent een voorlopig akkoord van de plaatsing. Ook moet de gemeente een dossier aanleveren en een eerste veiligheidscheck doen. Hierna draagt de gemeente de begeleiding van het netwerkgezin en de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van het kind in het netwerkgezin over aan Juvent. Vervolgens start Juvent met de screening en begeleiding van het netwerkgezin. Ook wordt er een pleegzorgvergoeding aan het netwerkgezin uitgekeerd.

Screening netwerkplaatsing

Het onderzoek dat Juvent start, dient binnen dertien weken afgerond te zijn. Alle betrokkenen bij het kind worden gevraagd om met elkaar in gesprek te gaan. Wat is precies de hulpvraag? Wat zijn de wensen en de belangen van het pleegkind, zijn gezin van herkomst, het netwerkgezin en eventuele voogd? De focus ligt op veiligheid en samenwerking. Kunnen de netwerkpleegouders aansluiten bij wat het kind nodig heeft? Is er sprake van (psychische) veiligheid? Zo niet, hoe kan die verkregen worden? Hoe is de samenwerking met de biologische ouders? Krijgt het kind ruimte om een band met zijn ouders op te bouwen en te onderhouden? Hoe wordt er omgegaan met afwijkende visies, ideeën, omgangsvormen en

Criteria pleegouderschap in het kort

- Openheid & duidelijkheid
- Samenwerken & delen van opvoederschap
- Jeugdigen helpen een positieve kijk op zichzelf te ontwikkelen
- Jeugdigen helpen hun gedrag te veranderen op basis van het versterken van de eigen krachten en het aanboren van talenten en mogelijkheden van de jeugdige
- Kunnen inschatten welke uitwerking het pleegouderschap op hun eigen situatie heeft
- Veiligheid: het bieden van een veilige leefomgeving aan een pleegkind

Ontdek dan de pleegouder jezelf en doe de test www.openjewereld.nu

gewoonten? Wat is het effect van de netwerkplaatsing op alle betrokkenen: het pleegkind, de biologische ouders, de netwerkpleegouders, de andere kinderen in het gezin van herkomst, de andere kinderen in het netwerkgezin, de partnerrelatie, etc.? Hoe gaan de betrokkenen om met gevoelens van onmacht, frustratie, boosheid, angst, (eigen) verlies, succes en falen? Tijdens de huisbezoeken onderzoekt Juvent of het pleeggezin een veilige en stabiele situatie kan bieden aan het kind. Het screeningsdocument wordt ingevuld en er wordt bekeken of het netwerkgezin voldoende openstaat voor samenwerking met de begeleiders van Juvent, biologische ouders, medewerkers van de gecertificeerde instelling, school, etc. In diezelfde periode wordt er een justitiële screening bij de Raad van de Kinderbescherming aangevraagd omdat alle personen vanaf 12 jaar in het netwerkgezin een Verklaring van Geen Bezwaar in hun bezit moeten krijgen.

Tekst: Gerdien Rietveld | www.txtveld.nl
Fotografie: www.puurverbeeld.nl

Definitieve beslissing

Na dertien weken neemt Juvent een definitief besluit. Het netwerkgezin, de ouders en de gemeente worden hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht. Bij een positief besluit zet Juvent de begeleiding en betaling voort en worden de netwerkpleegouders officieel geaccepteerd. Indien er een negatieve beslissing wordt genomen, stoppen de begeleiding en betaling vanuit Juvent. In gezamenlijk overleg met alle betrokkenen bekijken we vervolgens wat er nodig is om voor het kind een ander veilig (t)huis te vinden.

Brede ondersteuning

De veelzijdigheid in netwerkpleegzorg is heel divers. Je ziet bijvoorbeeld grootouders die voor kleinkinderen zorgen en gevraagd worden om in een andere levensfase te stappen. Ze staan opnieuw aan het schoolhek voor de zoon of dochter van hun eigen kind. Omdat er vaak sprake is van angst of schaamte omtrent de

situatie met hun eigen kinderen is het fijn om te weten dat deze complexe taak niet alleen hoeft te worden gedaan! Netwerkpleegouders krijgen toegang tot hulpverlening, begeleiding en trainingen van Samen Sterk. Ook het pleegkind en de ouders mogen rekenen op brede ondersteuning van Juvent door een vaste pleegzorgbegeleider..

Na netwerkplaatsing verder met pleegzorg?

Bij een netwerkscreening wordt er alleen op het desbetreffende kind gescreend. Om bestandspleegouder te worden, is het de bedoeling dat (delen van) het voorbereidingstraject voor pleegzorg wordt/worden gevolgd. Dit kan bestaan uit het bijwonen van een informatiebijeenkomst, het volgen van trainingdagen, huiswerkopdrachten zoals het levensverhaal van pleegouders in kaart brengen, huiswerk en huisbezoeken, referenties aanvragen, etc.

Wist je dat er op dit moment zo'n 41% van ons pleeggezinnenbestand netwerkpleegouder is en we dit de afgelopen jaren met 15% hebben zien toenemen? (cijfers tot 2020)

“Uiteindelijk toch een happy-end hoop ik.”

Pleeggrootouder Margriet zag vijf jaar geleden met lede ogen aan hoe het jonge gezin van haar zoon door een vechtscheiding uit elkaar viel. Sinds de geboorte van haar kleindochter Anne (2011) was Margriet nauw betrokken als oppas. Hoe lastiger de thuissituatie van Anne werd, hoe vaker ze bij Margriet te vinden was. Omdat de ouders van Anne met geen enkele mogelijkheid door één deur konden, werd aan Margriet gevraagd: “Waarom word je niet officieel pleegouder?”

Margriet: “Het lastige is dat je met heel veel verschillende petten op zit. Je ziet je zoon worstelen, je ziet het onvermogen van je schoondochter en je kleinkind zit er hulpeloos tussenin. Maar die hulpeloosheid greep me aan want zij heeft én haar vader én haar moeder nodig. De situatie was voor alle partijen ontzettend moeilijk. De hulpverlening vroeg mij: ‘Als je moet kiezen, voor wie kies je dan?’ Dat was voor mij geen vraagstuk!” Resoluut herhaalt Margriet haar toenmalige besluit waar ze nog volledig achterstaat: “Ik kies voor Anne! Zij is afhankelijk en iemand zal daar zijn verantwoordelijkheid in moeten nemen. Mijn zoon was als een donderslag bij heldere hemel geraakt door de aankondiging van de echtscheiding en zat vaak voor zich uit te staren op de bank. Ik snapte zijn verdriet, maar ging wel met hem de discussie aan. Het verdriet over zijn gezinssituatie en de moeheid van

zijn werk is geen reden om zondagochtend niet om 6.45 uur uit bed te komen voor de zwemles van Anne. Ik vond dat hij daarbij moest zijn als vader!”

Plezier uit eerste hand

“Ik voel zo’n verdriet over alles wat de ouders van Anne moeten missen! Vroeger heb ik mezelf 200% gegeven aan onze eigen kinderen en genoot ik met volle teugen van hun belevenissen. Misschien vind ik dat nog wel het moeilijkst.” Margriet knippert een keer extra met haar ogen en slikt een brok weg uit haar keel: “Ik ben degene die uit eerste hand ziet dat Anne plezier heeft en vol enthousiasme terugkomt van gitaarles, haar schoolverhalen aanhoort, haar ziet genieten met vriendinnetjes, etc. Dat schuurt in mijn hart als ik voor mijn zoon en ex-schoondochter bedenk: ‘Jullie zouden dit zélf mee moeten maken, maar jullie moeten dit missen!

Dat vind ik zo erg! Mijn eigen zoon zou deze belevenissen mee moeten krijgen. Kijk, het raakt me weer.”

Eigen emoties achter de schermen

Margriet neemt een slok thee en vervolgt: “Door mijn eigen moedergevoel kan ik de keuzes van Anne’s moeder niet vatten. Aan de ene kant voel ik boosheid, maar ook teleurstelling uit naam van Anne en verdriet over het gemis. Toch houd ik mijn eigen emoties achter de schermen. Anne moet al zoveel meemaken en het leven kan zoveel simpeler! Ik stimuleer Anne’s moeder om iets speciaals te doen met haar dochter: ‘Ga simpel met Anne naar de McDonalds op haar verjaardag en pak een leuke film.’ Ik tip haar met ideeën over leuke uitjes en biedt aan om als back-up klaar te staan als ze vragen heeft of even wil overleggen hoe ze iets het beste aan kan pakken. Gelukkig neemt ze dit aanbod aan en belt ze

Tekst: Gerdien Rietveld | www.txtveld.nl

Ik ben degene die uit eerste hand ziet dat Anne plezier heeft en vol enthousiasme terugkomt van gitaarles, haar schoolverhalen aanhoort, haar ziet genieten met vriendinnetjes

me op bij een bui van boosheid of drift van Anne.”

Alle partijen in dezelfde huiskamer

“De achtste verjaardag van Anne hebben we hier met z’n allen gevierd omdat we een Chromebook als gezamenlijk cadeau hadden bedacht. Dat alle partijen voor Anne in dezelfde huiskamer zaten was écht een hoogtepunt! De situatie is nu zo dat het kan. Anne zegt zelf dat het zo fijn is dat papa en mama geen ruzie meer maken. Ze hoopt ook dat het zo blijft. Momenteel wordt besproken of de OTS (red. door de kinderrechter opgelegde ondertoezichtstelling) eraf kan in het voorjaar. Persoonlijk zie ik dat zitten. Vooral omdat Anne’s moeder nu samenwerkingsgericht is geworden en hulp accepteert van mijn zoon en van mij als oma.”

Anne’s allergrootste wens “Anne benoemde laatst voor het eerst in het openbaar richting een oud-klasgenootje dat ze drie huizen heeft: het huis van oma, het huis van papa en het huis van mama. Haar allergrootste wens blijft dat ze met haar ouders in hetzelfde huis zal wonen, maar ik ervaar dat de grote onrust van enkele jaren geleden weg is. Ik zie een positieve ontwikkeling omdat er rust is gecreëerd in alles.” Margriet verzucht: “Uiteindelijk toch een happy-end hoop ik.”

Netwerkpleegzorg voorkomt nieuwe startpunten

Margriet sluit af met een pleidooi: “Het is heel belangrijk dat kinderen binnen hun eigen netwerk blijven!

Als het kan, moet je de banden die al bestaan behouden om geestelijke stabiliteit te kunnen geven. Dat is zo’n pluspunt van netwerkpleegzorg: de basis die er al is geeft vertrouwen en dat moet je behouden. Laat ik het zo zeggen: als netwerk rondom een kind met een pleegzorgvraag ben je niet op een startpunt, maar je bent al onderweg. Je bent al langere tijd betrokken, weet de voorgeschiedenis van het kind en hebt misschien zelfs het natuurlijke startpunt van de geboorte meegemaakt. Kijk met goede begeleiding van hulpverleners naar de mogelijkheden van het eigen netwerk om nieuwe startpunten bij een ‘vreemd pleeggezin’ te kunnen vermijden.”

De gebruikte namen zijn om privacyredenen gefingeerd en de overeenkomsten tussen het beeldmateriaal en de personages in dit artikel berusten op louter toeval.

Over een eerlijke reep chocolade die toch kenmerken van oplichterij vertoonde

Met een brede grijns op zijn gezicht graait hij in zijn logeertas. "Ik heb nog iets lekkers meegenomen voor jullie!" Ik zit op het logeerbed te kijken naar Carlos (gefingerde naam). Hij is 9 jaar en woont in een ander gezinshuis. Zijn gezinshuisouders hebben enkele dagen 'quality time' voor zichzelf ingepland dus Carlos

logeert gezellig enkele dagen bij ons. Carlos heeft gevonden wat hij zocht en reikt me enthousiast een verrukkelijke reep chocolade aan: "Kijk, die is voor jullie omdat ik hier mag logeren!"

Ik neem de slaafvrije reep uitbundig in ontvangst en onderdruk een lach. Naast een zorgvuldig gedrapeerd cadeaulintje en een bedanklabeltje ontdek ik een flink stuk plakband. De reep is duidelijk al open geweest. Zo goed en zo kwaad als het ging is de wikkel weer dichtgevouwen, maar net iets te opvallend dichtgeplakt. Ik negeer het plakband en bespeur geen enkele gezichtsuitdrukking bij Carlos waaruit blijkt dat hij iets voor me verbergt. Zijn grijns is nog even breed en hij geniet duidelijk van mijn hartelijke ontvangst. Ik lees hardop wat op het bedanklabeltje staat: 'Zo lief dat jullie ons even vrij geven! Geniet van deze reep (voor ieder een klein stukje).' Glimlachend

kijk ik naar Carlos: "Wat een verwennerij! Dankjewel!

Daar gaan we morgen allemaal lekker van smullen."

Ik laat Carlos tevreden achter in de logeerkamer en loop de trap af naar beneden. Ik knijp in de reep chocolade en ontdek dat de wikkel aan de plakbandkant opvallend leeg aanvoelt. Eenmaal beneden laat ik hem lachend aan Kees zien en maken we hem nieuwsgierig open om te checken hoe groot de schade is. Wat een prachtige ontdekking! Over de hele breedte zijn afdrucken van tandjes te zien die knagend een bijna recht randje hebben weten te maken. Uit ervaring weet ik dat deze ongelijk verdeelde reep onmogelijk verdeeld

kan worden in gelijke stukjes, maar deze methode heb ik nooit eerder uitgeprobeerd. Maar wie wel? Wie kon de verleiding niet weerstaan en heeft van deze reep gesmikkeld? De volgende dag nemen we de chocoladezoete proef op de som. Kent Carlos de binnenkant van deze chocoladereepwikkel? Kees prijst de reep aan en vraagt wie deze smaakvariant al weleens heeft geproefd. Carlos is in een fractie van een seconde de eerste die net iets te overtuigend reageert: "Nee, ik heb nog nooit bruine chocolade gegeten!" Ik hoor zijn redenatie glimlachend aan en besluit het hierbij te laten. Maar Kees heeft de smaak te pakken en gaat nog een stapje verder. Hij neemt Carlos even apart in de bijkeuken en zegt: "Deze reep is echt super lekker hè?! Ik zag dat je hem al had geprobeerd." Carlos krijgt even een weifelende gezichtsuitdrukking, maar lijkt aangemoedigd door de uitnodigende grijns van Kees en knikt instemmend met glimmende oogjes. Kees geeft hem een speels kneepje in zijn wang: "Kom, dan krijg je nog een stukje en genieten we er samen van!" Aan de keukentafel pakt hij gretig een stukje chocolade aan en stopt het in zijn mond. Jack kijkt naar Carlos terwijl zijn stukje smelt op de tong en merkt goedgelovig op: "Wow Carlos! Dit is dan gewoon de eerste keer dat je bruine chocolade eet!"

**De namen van de gezinshuis-kinderen zijn gefingeerd.*

